

Pronunciation Rules for Sanskrit Explained in Marathi

——
संस्कृत सभुन ँच्चार पद्धति

——
Document Information

Text title : Pronunciation Rules for Sanskrit Explained in Marathi

File name : saMskRRitasaghanauchchArapaddhatimarATHI.itx

Category : misc, advice, marATHI

Location : doc_z_misc_general

Transliterated by : Manish Gavkar manishyg at gmail.com

Proofread by : Manish Gavkar manishyg at gmail.com

Latest update : December 27, 2020

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

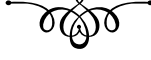
Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 3, 2021

sanskritdocuments.org

సంస్కృత సఘన ఉచ్చార పద్ధతి

ఆపలేం మనీం వసత అసలేలా విచార, భావ - ఇతరాంస సమజావూన సాంగణ్యాచే సాంకేతిక “ధ్వని” మ్హణజే “భాషా”. భాషా మ్హణజే ధ్వనిరూపశబ్ద వ వర్ణరూపశబ్ద యాంచా ఆసీమ విస్తార హోయ. భాషేవ్యా విశుద్ధ ఉచ్చారాచీ ఏక “ఘనతా” ఆహే. శుద్ధ ఉచ్చారాచీ ఘనతా, “యథార్థ-అర్థవాహక పదాంచీ ఘనతా”, ఉచ్చార కర్త్యావ్యా సద్భావనేచీ, తపశ్చర్యేచీ ఘనతా, ఉచ్చారణ కర్త్యావ్యా “ప్రాతిభ-అనుభూతిగుణ సంపన్నతేచీ ఘనతా”, అశి “శబ్దఘనతా” అనేక ప్రకారచీ ఆహే.

సంస్కృత వేద-శాస్త్రాది అనేక గ్రంథాంమధ్యే “జ్ఞానా”చీ ఫార మోఠీ సాంతవణ ఆహే. సంస్కృతభాషా యేత అనేల త్యాసచ తే జ్ఞాన సంపాదన కరణే శక్య వ సులభ ఆహే. లేఖనాంత “ఘనేట లేఖన” అంశతః మాన్య ఆహే; పణ “ఘనేట ఉచ్చారణ” మాన్య నాహీ. యద్యపి “ఘనేట-ఉచ్చారణ” హి ఆపలే విచార - భావనా ఇతరాంస సమజావూన సాంగణ్యాచే ఏక “మాధ్యమ”, ప్రభావీ సాధన ఆహే. “దేవనాగరీ లిపీ” హి సర్వ లిపించీ మూళ - జనయిత్రి ఆహే. “సంస్కృత” భాషాహి ఏకానేక భాషాంచీ మూళ అసల్యాచా ఆధళ హోతో.

తసేంచ ఈశ్వరకృపా - శ్రీగురుకృపా ప్రాప్త హోణ్యాసాఠీ ఆపల్యా హోతున కాహీ తరీ ఈశ్వర - సేవేచే, దేవారాధనేచే కార్య వ్హావయాస హవే. ఈశ్వరసేవేచే-ఆరాధనేచేహి అనేక ప్రకార ఆహేత. త్యాంతచ ఈశ్వరాచీ స్తుతి-స్తోత్రే భక్తిభావనేనేం మ్హణత రాహణే, ప్రాసాదిక గ్రంథాంచీ పారాయణే కరణే, నామగీత గాణే యాహి ప్రకారాంచా సమావేశ ఆహే. విశుద్ధ పఠణ, విశుద్ధ స్తోత్రగాన, శుద్ధ - పారాయణ హో త్యాచా “పాథేయ” ఆహే, పాయథా ఆహే, హి అగదీ పహిలీ-వహిలీ పాయరీ ఆహే. త్యానంతర అర్థ పఠచయ, సమన్వయానే అర్థపఠచయ, ఆణి ఈశ్వరావ్యా సాక్షాత్కారాత్మకజ్ఞానానేం అర్థరూపతా సంపాదన కరణే యా పాయత్యా ఆహేత, హే ఖాస.

“సంస్కృత” స్తుతి-స్తోత్రే విశుద్ధరూపానేం మ్హణతా యేణ్యాసాఠీ, సంస్కృతాంతీల విశుద్ధ-ఉచ్చారపద్ధతీచీ అచూక జాణ ఆపణాస అసణే అత్యంత ఆవశ్యక ఆహే. హే “ఉచ్చార” త్యావ్యా జాణకారాంపాసూన సమజూన ఘ్యవేత. తసేచ సంస్కృతచే పండిత, సంస్కృత జాణణారే, ప్రవచన-కీర్తనాంమధ్యే కసే ఉచ్చార కరతాత, త్యాకడే నీట లక్ష ద్యావే. ఆపణహి

తే తనే ఉచ్చారకరూన, త్యాంకడూన “సంథా” ఘేఊన ఆపలే ఉచ్చార అచూక, బరోబర అసల్యాచే త్యాంచేద్వారాం ఖాశ్రీ కరూన ఘ్యూవీ.

తసేంచ “యజ్” ధాతూచే సంగతికరణ, దాన ఆణి పూజా, అసే తీన అర్థ ఆహేత. త్యాంపైకీం “సంగతికరణ” యా అర్థాచేహి పునః ప్రధాన అసే తీన అర్థ ఆహేత. త్యాంత పహీలా అర్థ అసా

౧. వేదాచీ సంథా అథవా సంస్కృత స్మృతిగ్రంథాచీ సంథా ఘేత అసతానా శ్రీగురూంచ్యా ముఖాంతూన జ్యూ క్రమానే స్వరాది విశిష్టరూపానే నిఘాలేల్యా శబ్దాంశీ శిష్యానే సుసంవాదీపణానేం అస్సలవరపచకూమ ఐక్య కరణే, తసాచ “ఉచ్చార కరణే” యాసచ “సంగతికరణరూప “వాగ్యజ్ఞ” మ్లణతాత.

౨. వేద-శాస్త్రాచా పార అథవా అధ్యాత్మవిద్యేచా పార ఉపదేశరూపానే దేత అసతానా శ్రీగురూంచ్యా ముఖాంతూన నిఘాలేల్యా శబ్దాంశీ, త్యాంనా అభిప్రేత అసలేల్యా అభిప్రాయాశీ, తాత్పర్యాశీ - శిష్యానే ఆపల్యా శబ్దానేం, అభిప్రాయాచే, ఆశయాచే “అనువాదపణానే”, సంగతికరణ - మ్లణజే-పురతే ఐక్య కరణే, యాలాహి “వాగ్యజ్ఞ” మ్లణతాత.

౩. శ్రీగురుకృపేనేం లాభలేలే సమాధిధన, బ్రహ్మత్త్వైక్య బోధధన శిష్యాచ్యా హృదయరూప సందుకేంత సంక్రమిత కరూన దిలే అసతా త్యా సదోబ్ధానందాచ్యా తుల్య స్వరూప అశా సంగతికరణానేం, ఐక్యానేం, బ్రహ్మత్వానే అసణే, హాచ “వాగ్యజ్ఞ” హోయ. హా సర్వహి అభిప్రాయ మసీ ఘేఊన శ్రీజ్ఞానదేవ మహారాజ చవధ్యా అధ్యాయాంత సాంగతాత - ఏకీం శబ్దీం శబ్దు యజ్జే | తో “వాగ్యజ్ఞ” మ్లణిజే | | ౪-౧౪౨ | |

అసా “వాగ్యజ్ఞ” సంపన్న హోణ్యాసారీ ఉచ్చారపద్ధతీచీ శుద్ధతా వా ఘనతా ప్రాథమిక స్వరూపాంత జ్ఞాత అసణే జరూరీచే ఆహే, హే జాణూన కేవళ మార్గదర్శనాకరితాం శుద్ధ ఉచ్చారాచే కాహీ నియమ ఆప్తి యేధే దిలే ఆహేత. తే సమజూన ఘేఊన త్యాప్రమాణే ఆణి జాణకారాంచ్యా ద్వారా సంథా ఘేఊన త్యాప్రమాణే తసా ఉచ్చార కరణ్యాచా ప్రయత్న కరావా.

తసే పాహిలే తర మరారీత సంస్కృత, తత్సమ ఆణి సంస్కృతోద్భవ శబ్దాంచా విపుల ప్రమాణాంత ఉపయోగ కేలా జాతో. మ్లణూన సంస్కృత ఉచ్చార శుద్ధ స్వరూపాంత కరణే ఆపల్యాలా ఫారసే “అచఘడ” నాహీ. ప్రస్తుత లేఖాంత సంస్కృత శబ్దాంచీ రూపేం, వాక్యే ఆపణ నిర్మాణ కరణ్యావిషయూ కాహీ లిహిణార నాహీ. తర సంస్కృతాంత లిహిలేలీ వాక్యే, స్తోత్రం ఫక్త శుద్ధ వాచావయాచీ- ఉచ్చార కరావయాచీ ఆహేత. ప్రత్యేక మరారీ

సాక్షరాస తేవధే లిపి జ్ఞాన అసతేవ. తరీహి ఉచ్చారాస ఆవశ్యక తేవధా “వర్ణమాలే”చా వ శుద్ధ, సుస్పష్టాచ్చార కరణ్యాస అర్థాత్ శబ్దాంతీల వర్ణ, -హస్వ, దీర్ఘస్వర, బరోబర, తనంచ జోడాక్షరే వా సామాసికపదేం యాంచా స్పష్టపణానేం సమజతీల అశా ప్రకారానే-పద్ధతీనే శబ్దాంచే ఉచ్చార కరణ్యాస ఉపయుక్త అసణాత్కా నియమాంచా విచార కరణే, హే ఏవధేవ మర్యాదిత ఆపతే “ధ్యేయ” ఆహే.

దేవనాగరీ లిపీ, వర్ణమాలా ఆణి తిచీ వైశిష్టయే

వర్ణమాలా - స్వర ౧౩

“స్వయం రాజతే ఇతి స్వరః” స్వతః అంగానేవ శోభతో, విరాజమాన హోతో తో “స్వర” హోయ. జనేం “వ్యంజనాస” విరాజమాన హోణ్యాసాతీ “స్వరాచీ” ఆవశ్యకతా అసతే, తశీ స్వరాస నసతే, అసా యాంతీల ఆశయ ఆహే.

ఋస్వ - అ ఇ ఉ ఋ ౠ

దీర్ఘ - ఆ ఈ ఊ ఋ

సంయుక్తస్వర - ఏ, ఐ, ఓ, ఔ

యాశివాయ కోణత్కా వర్ణాచే, కోణతే స్థాన ఆహే, హే జాణణ్యాసాతీ వ పాలాంతరాసాతీ సులభ ఉపాయ మ్లూనాన పుణీల వాక్యాంచే సంకలన దేత ఆహోత -

వ్యంజనే - ౩౩

వర్ణ - - కరోర - ఆఘోష - మృదు - ఘోష - అనునాసిక

“క” వర్ణ - కణ్య - క్ ఖ - గ్ ఘ - జ్

“చ” వర్ణ - తాలవ్య - చ్ ఛ - జ్ ఝ - ఞ్

“ట” వర్ణ - మూర్ధస్య - ట్ ఠ - డ్ ఢ - ణ్

“ట” వర్ణ - దస్త్య - ట్ ఠ్ - డ్ ఢ్ - ణ్

“ప” వర్ణ - ఓష్ఠ్య - ప్ ఫ - బ్ భ - మ్

అంతస్థ - - య్ ర్ ల్ వ్

ఊష్మ - - శ్ ష్ స్

మహాప్రాణ - హ్

సంయుక్త వ్యంజనేం- క్ష, జ్ఞ, శ్

ం అనుస్వార; ం వినర్ణ

౧. అకుహా వినర్ణనీయానాం కణ్ఠః - “అ”కార, “క”వర్ణ, “హ”కార ఆణి వినర్ణ, యా అక్షరాంచే స్థాన కంఠ ఆహే. అర్థాత్ - - - “అ, క, ఖ, గ, ఘ, జ, వినర్ణ”

౨. ఇమయశానా తాలు - ఇ, “చ” వర్ణ, “య” ఆణి “శ” యాంచే స్థాన తాలు ఆహే.

3. ఋతురషాణాం మూర్ధా - ఋ, “ట” వర్గ “ర”, “ష” యాంచే స్థాన మూర్ధా ఆహే.

౪. లృతులసానాం దంతా - లృ, “త” వర్గ ల, స యాంచే స్థాన దంత ఆహే.

౫. ఉపూపధ్యానీయాలామోష్టా - ఉ, “ప” వర్గ, ఉపధ్యానీయ యాంచే స్థాన ఓష్ట ఆహే.
(విసర్గాపుడే “ప”, “ఫ” హీ వ్యంజనేం - - ఆలీ. అసతానా విసర్గాచా ఉచ్చార “అఃప” అసా హోతో యాస “ఉపధ్యానీయ” అనే - - ఋణతాత.

౬. ఇమజణనానాం నాసికావ - య, మ, జ, ణ, న, యా వర్ణాంచే నాసికా ఆణి త్యా త్యా వర్ణాచే స్థాన. ఉదా. “ఇ”

- - చే స్థాన తాలు వ నాసికా ఆహే.

౭. ఏదేతోః కణ్ణతాలుః - “ఏ”కార ఆణి “ఔ”కార యాంచే కణ్ణ తాలుస్థాన ఆహే.

౮. ఓదోతోః కాణ్ణోష్టమ్ః - “ఓ”కార ఆణి “ఔ”కార యాంచే స్థాన కంఠోష్ట ఆహే.

౯. “వ” కారస్య దంతోష్టమ్ః - “వ” వర్ణాచే స్థాన “దంత్య” ఆణి ఓష్ట ఆహే.

౧౦. జిహ్వోమూలీయస్య జిహ్వోమూలమ్ః- జిహ్వోమూలీయాచే జిహ్వోమూల స్థాన ఆహే.
విసర్గాచ్యా పుడే “క, ఖ” ఆలే - - - అసతానా జో ఉచ్చార హోతో త్యాలా “జిహ్వోమూలీయ” ఋణతాత.

౧౧. నాసికానుస్వారస్యః- నాసికా హే అనుస్వారాచే స్థాన ఆహే.

- స్వరాంమధ్యే “అ, ఇ, ఉ, ఋ, లృ” హే పాంచ “ఋస్వ” స్వర ఆహేత. ఋస్వ స్వరాచీ “ఏక మాత్రా” అసతే ఆణి దీర్ఘస్వరాచ్యా “దోన మాత్రా” అసతాత. హేచ వేగశ్యా శబ్దాంత సాంగావయాచే రూాలే తర తే అనే

- - అ + అ = ఆ

- - ఇ + ఇ = ఈ

- - ఉ + ఉ = ఊ

- - ఋ + ఋ = ఋ

- “అ, ఈ, ఊ, ఋ” హే చార దీర్ఘ- స్వర ఆహేత. “లృ” స్వర హా ఫక్త ఋస్వ ఆహే, దీర్ఘ నాహి. హే ఆవర్జూన లక్షీ రేవావే.

- ఆతాం “అకః సవర్ణే దీర్ఘః” యా సూత్రానుసార “సవర్ణ” ఋణజే ఏకావ జాతీచే, సజాతీయ దోన “స్వర” ఏకా జవళ ఏక, ఏకా పుడే ఏక ఆలే అసతా తే ఏకమేకాంత మిళూన “దీర్ఘస్వర” హోతో. యాలా “సవర్ణ దీర్ఘ సంధి” ఋణతాత. తనేచ వేగవేగశ్యా జాతీచే - విజాతీయ “స్వర” జవళ - జవళ ఆలే అసతాం “సంయుక్త స్వర” హోతాత, జనే

- “అ” కింవా “ఆ” + “ఇ” కింవా “ఈ” = ఏ
- “అ” కింవా “ఆ” + “ఉ” కింవా “ఊ” = ఓ
- “అ” కింవా “ఆ” + “ఏ” కింవా “ఐ” = ఐ
- “అ” కింవా “ఆ” + “ఓ” కింవా “ఔ” = ఔ.

సంయుక్త స్వరాంత ఏకాపేక్షా అధిక స్వర ఆహేత, మ్లణూన తే “దీర్ఘ” అసతాత, హే ఉచ్చార కరతే వేళీ నీట ధ్యానాత రేవావే. తనేంచ వ్యంజనామధ్యే సంస్కృతాంతీల వర్ణమాలేమధ్యే “ళ” హే స్వతంత్ర వ్యంజన నాహీ, హేహి ధ్యానాత రేవావే. పణ “ళ” హే సంస్కృత వాఙ్మయాంత “సంధ్యక్షర” మ్లణూన యేతే. ఋగ్వేదాచ్యా ప్రారంభీచ “అగ్నిమీశే పురోహితన్” యా వచనాంత “ళ” హే అక్షర ఆలే ఆహే. యావిషయా అసా నియమ ఆహే కీ, “అఙ్మధ్యస్థస్యడకారస్య “ళ” కారః బహ్స్వవనా జగుః |” దోన స్వరాంతమధ్యే “డ” హే వ్యంజన ఆలే అసతా త్యాచా “ళ” హోత అసతో. “ఈశే” యా రూపాంత “ఈ + డ + ఏ” అశీ స్థితీ అసల్యాముశే “డ” చా “ళ” ర్మూలా ఆహే. మ్లణూన హే ఏక “సంధ్యక్షర” ఆహే.

తనేంచ- “క + ష్ = ” అర్ధాత్ “కష యోగే ఙ్ః” ఆణి “జ్ + ఙ్ = జ్ఙ” అర్ధాత్ “జఙ్ఙోర్ఙ్ఙః” మ్లణజే క్ + ష = యాంచ్యాపాసూన “క్ష” హే సంయుక్త వ్యంజన హోతే, తర జ + ఙ్ యాంచ్యా సంబంధాముశే “జ్ఙ” హే సంయుక్త వ్యంజన హోతే, హీ స్వతంత్ర “వర్ణ” నష్టత తీం “సంధ్యక్షర”, సంయుక్త వ్యంజనే ఆహేత.

వర్ణమాలేత వ్యంజనేం కశీ లిహీలీ ఆహేత తే బారకావ్యానే లక్షాత రేవావే అర్ధాత్ కేవళ “వ్యంజన” హే “క్, ఖ్” అసే పాయమోడూన లిహీతాత. అపణ “క” అసే అక్షర లిహీతో తే “క్” వ్యంజన + “అ” స్వర మిళూన = “క” అక్షర ర్మూలేలే అసతే. యాస “పూర్ణాక్షర సన్ధి” అసేహి మ్లణతాత. హ్యోచ ప్రమాణే

- వ్యంజన + స్వర = అక్షర యా సూత్రానుసార -
- క్ + ఆ = కా; - క + ఇ = కి; - క్ + ఈ = కీ;
- క్ + ఉ = కు; - క్ + ఊ = కూ; - క్ + ఋ = కృ;
- క + ఋ = క్ర; - క్ + ల = క్ల; - క్ + ఏ = కే;
- క్ + ఐ = కై - క్ + ఓ = కో; - క్ + ఔ = కౌ -
- క్ + అ + = కమ్ - క్ + అ + ః = కః

- అశీ బారాక్షరీ- బారాఖడి బనతే. ఏకట్యా “వ్యంజనాచా” పూర్ణ ఉచ్చార కరతా యేత నాహీ, త్యాసారీ వ్యంజనాత “స్వర” మిళతో తేహ్వాం త్యాచా పూర్ణ ఉచ్చార హోతో. స్వరయుక్త వ్యంజన మ్లణజే “అక్షర”, నుసత్యా ఏకులత్యా ఏకా కోణత్యాహి స్వరాచా

పూర్ణ ఉచ్చార హోతో. మ్లణున “స్వర” హే స్వయంపూర్ణ అక్షర ఆహే; పణ “వ్యంజన” హే కేవళ, స్వయంపూర్ణ అక్షర నసతే; హేచ ఖరే.

రూపే శికవతేవేళి “రామ” హా “అకారాస్త శబ్ద ఆహే ఆణి “హరి” హా మాత్ర “ఇ”కారాస్త శబ్ద ఆహే, అసే మ్లణతాత. మ్లణజే “రామ” శబ్దాచ్యా అంతి “అ” ఆహే వ “హరి” శబ్దాచ్యా అంతి “ఇ” ఆహే. త్యాచా అర్థ ఆపల్యాల కళావా మ్లణున పుణీల ప్రమాణే లిహితో

“రామ = మ్లణజే = ర్ + ఆ; - మ్ + అ” యాంత శేవటీ, అంతి. “అ” స్వర ఆహే మ్లణున “రామ” హా “అ” కారాస్త శబ్ద ఆహే తర-

“హరి = హ్ + అ; ర్ + ఇ యాంత అంతి, శేవటీ “ఇ” స్వర ఆహే. మ్లణున “హరి” హా “ఇ”కారాస్త శబ్ద ఆహే.

అశా ప్రకారే జ్యో శబ్దాచ్యా శేవటీ “స్వర” యేతే తే “స్వరాంత” శబ్ద హోత ఆణి జ్యో శబ్దాచ్యా అంతి, శేవటీ “వ్యంజన” యేతే, తే “వ్యంజనాత” శబ్ద హోత. ఉదాహరణార్థ మరుత్, రాజన్, మనన్ ఇత్యాది.

- వ్యంజనా నంతర ఆలేలా “స్వర” త్యాంత మిళున తే “అక్షర” హోతే. త్యాచప్రమాణే దోన అథవా అధిక వ్యంజనే ఆణి త్యా నంతరచా “స్వర” మిళున “జోడాక్షర” తయార హోతే. జోడాక్షరాంత కిటీ వ్యంజనే అసావీత యావిషయి నియత అసా నియమ నాహి. ఉదాహరణార్థ “కార్త్యుయి” యాంతిల “ర్త్యుయి” మధ్యే “ర్ + త్ + న్ + న్ + య్ + అ ఆశి ఏకూణ పాంచ వ్యంజనే ఆహేత.

ం అనుస్వార ఆణి ం విసర్గ హీ చిన్తే ఆపల్యాలా తాకీ ఆహేతచ. అనుస్వారా సారఖే హే ఏక చిన్తా ఆహే. త్యాచా “అనునాసిక” మ్లణతాత. త్యాచా ఉచ్చార మాత్ర “అధిక భార” దేక్షున కేలేల్యా అనుస్వారాసారఖాచ హోతో. ఉదాహరణార్థ-

అస్మాస్తారయిష్యతి | శ్రద్ధావాల्लభతే జ్ఞానమ్ | హత్వాపి స ఇమాల్లోకాన్ | ఇత్యాది.
 “ఽ” యా చిన్తాలా “అవగ్రహ” మ్లణతాత. (“ఏడః పదాన్తాదతి” | ౧౬- ౧ - ౧౦౯ యా సూత్రానుసార) | శబ్దాచ్యా శేవటీ అసలేల్యా “ఏ” కింవా “ఓ” నంతర యాంచ్యాపుణే “అ” ఆలా తర త్యా “అ” చా లోప హోతో ఆణి త్యాచ్యా జాగీ “అవగ్రహ” చిన్తా యేతే. ఉదాః-
 ఇమే - అవస్థితాః = ఇమేఽవస్థితాః; లోకే - అస్మిన్ = లోకేఽస్మిన్; ప్రథమో + అధ్యాయః = ప్రథమోఽధ్యాయః సంస్కృతభాషేత భిన్న భిన్న శబ్దాంతిల అసలే తరీ జవళ జవళ ఆలేల్యా వ్యంజనాంచా, “వ్యంజన” ఆణి “స్వర” యాంచా, ఆణి స్వరాంచా “సన్ధి” హా అవశ్య హోతోచ. ఉదాహరణార్థ తత్ - తత్ = తత్తత్; వక్త్రమ్ - అర్హసి = వక్త్రమ్వర్హసి, న-అస్తి = నాస్తి; యాలా కాంహిం “అపవాద” ఆహేత; తే అసే. తనేంచ సంస్కృతాంత “ | ” అసా ఏక అథవా “ | | ” అసే దోన దండ హీ దోనచ ప్రధాన విరామ చిన్తేం ఆహేత; పణ స్వల్పవిరామ, అర్ధవిరామ, ప్రశ్నచిన్తా వగైరేంచాహి ఉపయోగ కరణ్యాచీ పద్ధతి బహుత

థోడ్య ప్రమాణాంత వా థోడ్య బహుత ప్రమాణాత పడలి ఆహే, హే సత్యహి నాకారతా యేత నాహి. అర్థాత్ లైఖిక పద్ధతీంత తీ విరామ చిన్హే ఆహేత తీ అవిరుద్ధ ఆహేత.

౧. హస్వస్వరాచీ ఏకమాత్రా ఆణి దీర్ఘస్వరాచ్యా దోన మాత్రా అసతాత, హే ఆపణాస పూర్వీ సాంగితలే ఆహేవ. మ్లణూన “ఋస్వ-స్వర” ఉచ్చారణ్యాస జేవధా వేళ లాగతో, త్యాపేక్షాం “దీర్ఘ స్వర” ఉచ్చారణ్యాస “అధిక వేళ లాగతో ఆణి త్యాముశేచ “ఋస్వ స్వర” ఆణి “దీర్ఘ - స్వర” యాంతీల ఫరక స్పష్ట హోళల అసేచ ఉచ్చారణ కరావయాస హవే. నాహితర అర్థ భేదహి హోతో. జసే “దిన” మ్లణజే “దినస”. యాంతీల “ది” హే అక్షర ఉచ్చారణ కరణ్యాస జేవధా వేళ లాగతో; త్యాపేక్షాం “దీన” మ్లణజే “గరీబ” యాంతీల “దీ” దీర్ఘ అనున త్యావే ఉచ్చారణ కరణ్యాస “అధిక” వేళ లాగతో, అసేచ సర్వత్ర “ఋస్వ” ఆణి “దీర్ఘ” యాంతీల ఫరక కేవళ ఉచ్చారావరూన స్పష్ట హోళల, అసాచ ఉచ్చార ర్ములా పాహిజే. తసేచ “ఋస్వ” కివా “దీర్ఘ” “అ, ఇ, డ, ఋ” చ్యాపడే సవర్ణ మ్లణజే తోవ స్వర ఆలా తర త్యా దోస్త్వీచా మిళూన “దీర్ఘ స్వర” హోతో. ఉదాహరణార్థ- ౧ తస్య - అహమ్ = తస్యాహమ్; ౨ యథా-ఆకాశస్థితః = యథాకాశస్థితః; ౩ ఇంద్రియాణి - ఇన్ద్రియార్థేభ్యః; ఇన్ద్రియాణీన్ద్రియార్థేభ్యః; ౪ అజ్ఞాని - ఇవ = అజ్ఞానీవ, తేషు - ఉపజాయతే; తేషూపజాయతే; ౬ తు- ఉద్దేశతః = తూద్దేశతః; ౭ గీతాసు-ఉపనిషత్సు = గీతాసూపనిషత్సు, న - అనువర్తయతి - ఇహ = నానువర్తయతీహ “అకః సవర్ణే దీర్ఘః ౬-౧-౧౦౧.

౨. “ఋ” యా స్వరాచా ఉచ్చార “రి” ఆణి “రు యా దోన అక్షరాంచ్యా మధల్యా ఉచ్చారాసారఖా కరావా; “ల్య” చా ఉచ్చారహి “లి” ఆణి “లు” యాంచ్యా మధల్యా ఉచ్చారాసారఖా కరావా. తో ప్రత్యక్ష శ్రీగురూముఖానేచ సమజూన ప్రత్యక్ష - తేత ఆణావా.

౩. వర్ణమాలేతీల “చ” వర్గాచీ వ్యంజనే మరాశీభాషేత దోన త-హేనే ఉచ్చారలి జాతాత; ఏక మ్లణజే “చక్ర, ఛాయా, జన్మ, ఝంకార” యా శబ్దాంతీల ఉచ్చారాప్రమాణే, ఆణి దుసరా మ్లణజే “చమచా, జహోజ, ఝగడా” యా శబ్దాంతీల ఉచ్చారాప్రమాణే, ఉచ్చారలి జాతాత; పణ సంస్కృతభాషేమధ్యే ఉపర్యుక్త-వరీల ఉచ్చారాంపైకి దుసత్యా ప్రకారచా ఉచ్చార నాహి, తర సర్వత్ర పహిల్యా ప్రకారచా మ్లణజే “చక్ర, ఛాయా, జన్మ, ఝంకార” యాంతీల ఉచ్చారాసారఖాచ ఉచ్చార కరావా.

౪. అనుస్వారానంతర మ్లణజే “జ్యూ అక్షరావర అనుస్వార ఆహే, త్యా అక్షరానంతర” జ్యూ “వర్ణా”చే వా వర్ణాతీల వ్యంజన అసేల త్యా వర్ణాతీల “అనునాసికా”సారఖా త్యా “అనుస్వారాచా ఉచ్చార కరావా. అనుస్వారాపుడీల అక్షర జ్యూ వర్ణాతీల అసేల త్యా వర్ణాచే అనునాసిక హోత అసతే అసా “అనుస్వారస్య యయి పరసవర్ణః ౮-౪-౫౮ యా సూత్రానుసార సన్ని హోతో. ఇతరేచ నష్టే తర లిహితానా సుద్ధా త్యా అనుస్వారాబవజీ

త్యాచ్యా పుణీల వ్యంజనాచ్యా వర్గాచే అనునాసిక లిహావే. ఉదాహరణార్థ- ౧ అజ్ఞ, ౨ వ్యజ్ఞాన, ౩ కణ్ఠ్య, ౩ దస్త్య, ౫ అమ్బా.

౫. “పంచమీ” శబ్దాచా ఉచ్చార కాహి లోక “పన్నమీ” అసా కరతాత; తో మకీచా ఆహే. త్యాచా “పచ్చమీ” అసాచ ఉచ్చార కరావా.

౬. ఆతాం అనుస్వారానంతర “క, చ, ట, త, ప” యా వర్గాఫేరీజ “య, ర, ల, వ, శ, ష, స, హ” యాంపైకీ కోణతేహి వ్యంజన ఆలే తర అనుస్వార కాంయ తసాచ రాహతో; పణ త్యాంచా ఉచ్చార మాత్ర పుణే ఆలేల్యా వ్యంజనానుగుణ మ్మణజే పుణీల వ్యంజనాస జళణారా సానునాసిక కరతాత. త్యాచీ ఉదాహరణే మ్మణజే “సంయమ, సంరక్షణ, సంలగ్న, సంశయ, సంసార, సంహార” హి ప్రసిద్ధ స్వరూపేం హోత.

౭. సంస్కృతమధ్యే జోడాక్షరాపూర్వీ ఆలేల్యా అక్షరాంవర జోడాక్షరానుగుణ మ్మణజే పుణీల వ్యంజనాస జళణారా అసా “భార” కింవా “ఆఘాత” యేతో, తో జాణీవపూర్వక కరావా. ఉదాహరణార్థ “ధర్మక్షేత్రే యాంత “ర్మ, క్షే ఆణి త్రే హి జోడాక్షరేం ఆహేత. మ్మణూన ధ, మ, ఆణి “క్షే”, యా అక్షరాంవర భార - ఆఘాత యేతో.

మరాఠీ భాషేత “పుణ్యాలా, జాడ్యా, రడ్యా, ఉడ్యా” అశాప్రకారచ్యా జోడాక్షరాంవ్యా పూర్వీచ్యా అక్షరావర “భార - ఆఘాత” నసతో; పణ సంస్కృతమధ్యే అసే నాహిం; జో జోడాక్షరాంవ్యా పూర్వీచ్యా అక్షరావర “భార - ఆఘాత” హా నిరపవాద యేతోచ; హా అనుపరోధ నియమ ఆహే.

౮. విసర్గాచా ఉచ్చార మాత్ర “నీఽఽట” సమజాఠిన ఘ్యవా, తోహి చాంగల్యా జాణకారాంకడూన సమజాఠిన ఘ్యవా. శ్వాసాచే జోరానే శరీరాచ్యా బాహేర ముఖావాటే విసర్జన కేల్యానే హోణారా “ఉచ్చార” మ్మణజేచ “విసర్గ” హోయ. మ్మణూన విసర్గాచా ఉచ్చార, హా విసర్గాచ్యా పూర్వీ అసణాఠ్యా స్వరాశీ మిశత్యా జళత్యా “హ” సారఖా కరావా; అర్థాత్

౧. “దేవః” చా ఉచ్చార “దేవహా సారఖా కరావా.

౨. “దేవాః చా ఉచ్చార “దేవాహా” సారఖా కరావా.

౩. “హరిః” చా ఉచ్చార “హరిహి” సారఖా కరావా.

౪. “గురుః” చా ఉచ్చార “గురుహు” సారఖా కరావా.

౫. “దేవైః” చా ఉచ్చార “దేవైహి” సారఖా కరావా.

౬. “దేవయోః చా ఉచ్చార “దేవయోహో” సారఖా కరావా.

వర సాంగితల్యా ప్రమాణే (ః) విసర్గాచే ఉచ్చార కరావేత, తేవ విబుద్ధ హోత.

౯. ఆతాం విసర్గానంతర “క, ఖ, కింవా ప, ఫ హీ వ్యంజనేం ఆలీ తర మాత్ర యా విసర్గాచా ఉచ్చార మాగీల స్వరాశీ మిశతా-జుశతా న కరతాం పుడీల వ్యంజనాన మిశతా-జుశతా వ కాంహీంసా అధిక “భారపూర్వక - ఆఘాతపూర్వక కరావా, తో మార్గదర్శకాకడూన సంథా ఘేఊనచ నీట సమజూఊన ఘ్యూవా; ఉదాహరణార్థ-

“కః ఖనతి, కః పశ్యతి, అధియజ్ఞః కథం కోఽత్ర | యః పశ్యతి | శబ్దః ఖే

౧౦. (“వా శరీ” ౮-3-3౬ యా సూత్రానుసార) తనేచ విసర్గానంతర “శ, ష కింవా స్” ఆల్యాస విసర్గాచా ఉచ్చార మాత్ర అనుక్రమేం “శ, ష కింవా స్” అసా కరావా వా లిహావా ఉదాహరణార్థ- “హరిఃశేతే” అథవా “హరిశ్శేతే

అనే లిహితాత, వా ఉచ్చార కరతాత. “దేవః షడాననః” అథవా “దేవషడాననః” “యః సదా” అథవా “యస్సదా”

యారీతినేం కోణత్యాహి రీతినే లిహిలే తరీ ఉచ్చార మాత్ర సారఖావ హోతో, త్యాంత ముశీహి ఫరక హోత నాహి. మ్లణూన తసా ఉచ్చార కరావా.

౧౧. “శ్, ష్, స్” యాత సూక్ష్మ ఫరక ఆహే, మ్లణూన దక్షతాపూర్వక నీట ఆణి స్పష్ట ఉచ్చార కరావేత, హా ఫరక ఫారాంచ్యా లక్షోం యేత నసల్యాచా ఆధశ హోతో. మ్లణూన సాధకానేం హా నియమ కటాక్షనే పాశావా. అర్థాత ఆపణ “శహామ్మగ” యా శబ్దాచ్యా ఉచ్చారామధ్యే జ్యాప్రమాణే “జీభే” నే టాళూలా కించిత స్పర్శ కరూన “శ్” చా ఉచ్చార సహజతేనే కరతో, తసాచ సర్వత్ర ఉచ్చార కరావా, “షహీణ” యా శబ్దాచ్యా ఉచ్చారావే వేళీ జీభేనేం టాళూచ్యా వరచ్యా భాగాలా మ్లణజే మూర్ధాలా స్పర్శ కరతో, త్యాప్రమాణేచ సర్వత్ర “ష్” చా ఉచ్చార కరావా “సమఈ” యా శబ్దావే ఉచ్చారాచే వేళీ జసా దాతాంనా కించిత్ జీభేచా స్పర్శ కరూన ఉచ్చార కరతో, తసాచ సర్వత్ర “స్” చా ఉచ్చార కరావా.

౧౨. జోడాక్షరాంమధ్యే జ్యా క్రమానే వ్యంజనేం మూళాంత జోడలీ గేలీలీ అసతాత, త్యావ క్రమానేం బహుత కరూన, ప్రాయః లిహితాత. ఆపణ ఉచ్చార కరతాంనాహి ప్రాయః అగడీ త్యావ క్రమానే ఉచ్చార కరావేత. ఉదాహరణార్థ

వస్తు- యాంత “స్” చా ఉచ్చార పహిల్యాండా ఆహే; నంతర “తు” చా ఆహే.

వత్స- యాంత “త్” చా ఉచ్చార పహిల్యాండా ఆహే; నంతర “స” చా ఉచ్చార ఆహే.

శుక్ల- యాత “క్” చా ఉచ్చార పహిల్యాండా ఆహే; నంతర “ల” చా ఉచ్చార ఆహే.

శుల్క- యాంత “ల్” చా ఉచ్చార ప్రథమ ఆహే; నంతర “క” చా ఉచ్చార ఆహే.

౧౩. కాంహీ జోడాక్షరాంమధ్యే “వర్ణచిన్త” “వర్ణచిహ్న” ఖాలీ కింవా వర జోడతాత.

ఉదాహరణార్థ - మహారాష్ట్ర, ప్రకాశ, కార్య ఇత్యాది.

౧౪. “బ్రాహ్మణ” “బ్రహ్మ” మధీల “హ్మ” హ్య సారఖ్యా జోడాక్షరాంత “హ్” హ ప్రథమ అసతో వ సంస్కృతాంత లిహితానా అశా జోడాక్షరాంతీల “హ్” పహిల్యాదాం లిహితాత ఉదాహరణార్థ “బ్రాహ్మణ, చిహ్న, జిహ్వో,” యా జోడాక్షరాంచే ఉచ్చార “బ్రాహ్మణ, చిహ్న, జిహ్వా” అనే “హ్” చా పహిల్యాందా ఉచ్చార కరూన కరావేత.

౧౫. తనంచ “తర్హి, కర్హి, అర్హతా” యా కింవా యాసమ శబ్దాంమధ్యే “ర్” ప్రథమ ఆహ్ ఆణి “హ్” నంతర ఆహ్, ఋణూన త్యాచా ఉచ్చార త్యాచ క్రమానే వ తసాచ ఋణజే “తర్హి” అసాచ కరావా.

శ్రీమద్భగవత్ గీతేతీల కాహీ “సస్థి”చ్యా ఉదాహరణాంచరూన కాంహీం సంధి నియమ సమజాఊన ఘేఊ

౧. “ఆధ్గణః” ౬-౧-౧౭ యా సూత్రానుసార “అ” కింవా “ఆ” చ్యా పుఢే “ఋస్వ” కివా “దీర్ఘ” “ఇ, ఉ, ఋ, ల్య” ఆలే, తర దోస్త్వించ్యా స్థానీ క్రమానే “ఏ, ఓ, అర్, అల్ యేతాత ౧. న ఇజ్జే = నేజ్జే. ౨. దృష్ట్యా - ఇదమ = దృష్ట్యేదమ; యథా - ఉల్వేన = యథోల్వేన; ౪ ఆతిష్ఠ - ఉతిష్ఠ = ఆతిష్ఠోతిష్ఠ; x సా-ఉపమా = సోపమా.

౨. “వృద్ధిరేచి” ౬-౧-౧౮ యా సూత్రానుసార “అ” కింవా “ఆ” చ్యా పుఢే “ఏ” కింవా ఐ ఆలా తర హ్యోదోహించా మిశూన “ఐ” హోతో. “ఓ” కింవా “ఔ” ఆలా తర “ఔ” హోతో. ఉదా. ౧ ఆత్మా ఏవ = ఆత్మైవ ౨. చ ఔషధీ = చౌషధీః

౩. “ఇకోయణచి” ౬-౧-౨౨ యా సూత్రానుసార “ఋస్వ” కింవా “దీర్ఘ” “ఇ, ఉ, ఋ, ల్య” యాంచ్యాపుఢే త్యాంచ్యా ఖేరిజచా అసా ఇతర దుసరా కోణతాహి “స్వర” ఆలా తర త్యాంచ్యా స్థానీ అనుక్రమేం య, వ, ర్, ల్ యేతాత. ఉదాహరణార్థ ౧ భజామి అహమ్ = భజామ్యహమ్; ౨ తాని అహమ్ = తాన్యహమ్; ౩ దుఃఖేషు - అనుద్విగ్ను - మనాః = దుఃఖేష్వనుద్విగ్నుమనాః ౪. అస్తు ఇష్టకామధుక్ = ఆస్తిష్టకామధుక్.

౪. “ఏచోఽయవాయావః” ౬-౧-౨౮ యా సూత్రానుసార యే వ చా లోక సాంగణారే సూత్ర “లోప = శాకల్యస్య” ౮-౩- ౧౯ లోప ర్ఘాల్యావర రాహిలేల్యా స్వరాంచా సంధి హోత నాహీ. కారణ “పూర్వత్రాసిధీ” ౮-౨-౧ లోప ర్ఘాలా తరీ తో ప్రసిద్ధ ఆహ్. ఋణజే తేఢే య, వ, ఆహేత అసేచ సమజావయాచే అసతే ఋణూన సంధి హోత నసతే. ఏ, ఐ, ఓ, ఔ, యాంచ్యాపుఢే కోణతాహి “స్వర” ఆలా తర త్యాంచ్యా స్థానీ అనుక్రమేం “అయ్, ఆయ్, అవ్, ఆవ్ యేతాత. యా “అయ్, ఆయ్, అవ్, ఆవ్” యాంచ్యా మధీల “య్” అథవా “వ్” చా

వికల్పానే లోప హోతో. లోప ర్ముల్యావర మగ ఉర్వరిత రాహిలేల్యా స్వరాంచా మాత్ర
 సస్థి హోత నాహి. ఉదాహరణార్థ :- ౧. రథోపస్థే - ఉపావిశత్ = రథోపస్థ, యుపావిశత్
 కింవా రథోపస్థ ఉపావిశత్; ౨. వర్తన్తే + ఇతి = వర్తన్తయితి కింవా వర్తన్త ఇతి; ౩. బ్రహ్మగ్నో
 + అపరే - బ్రహ్మగ్నావపరే కింవా బ్రహ్మగ్నా అపరే, ౪. సమాధౌ + అచలా = సమాధావచలా
 కింవా సమాధా అచలా; ౫. యోత్యే + ఇతి = యోత్యయితి. కింవా యోత్య ఇతి; ౬. తే
 ఇమే - తయిమే కింవా త ఇమే; ౭. మోదిష్యే ఇతి - మోదిష్య ఇతి ఇత్యాది.

౫. “జ మో -ఋస్వాదచిజ్ఞుణ నిత్యమ్” ౮-౩-౩౨ యా సూత్రానుసార పదాన్తి “జ్, - ణ్,
 న్” హి యేఊన యాంచ్యామాగే “ఋస్వ - స్వర” అనున పుడే “స్వర” ఆలా తర “జ్, ణ్,
 న్” యాంచే ద్విత్వ హోతే. ఉదాహరణార్థ :- ప్రహసన్ - ఇవ = ప్రహసన్నివ; అనిచ్ఛన్- అపి
 = అలిచ్ఛన్నపి.

౬. “ఖరిచ” ౮-౪-౫౫ ఝలాంజశ ఝశి. ౮ -౪-౫౩ యా సూత్రానుసార అన్తస్థ వర్ణ
 సోఊన కోణత్యాహి వ్యంజనాపుడే “కరోర వ్యంజన” ఆలే తర మాగీల వ్యంజనా బద్దల
 త్యావ్యావ వర్గాతీల పహిలే వ్యంజన యేతే. ఆణి “మృదు వ్యంజన” కింవా “స్వర” ఆలా తర
 త్యావ్యావర్గాతీల తినరే వ్యంజన హోతే. ఉదాహరణార్థ ౧. సంమోహత్ - స్మృతివిభ్రమః =
 సంమోహత్స్మృతివిభ్రమః; ౨ క్రోధాత్ భవతి | క్రోధాద్భవతి; ౩. సమ్యక్ - ఉభయోః =
 సమ్యగుభయోః

౭. “ఝలాంజశోన్తే ౮-౨-౩౯ యా సూత్రానుసార పదాంత వ్యంజనాపుడే అనునాసిక
 ఆలే తర వ్యంజనాచే వరీల నియమాప్రమాణే త్యావ్యా వర్గాతీల తినరే వ్యంజన
 హోతే కింవా అనునాసిక హోతే. ఉదాహరణార్థ ౧. షడ్-మాసా = షష్ఠాసా కింవా
 షణ్మాసా; ౨. అనారమ్భాత్ - నైష్కర్మ్యమ్ = అనారమ్భనైష్కర్మ్యమ్, చిత+ భయ
 = చిన్మయమ్, మృద్+మయ = మృణ్మయమ్. “యరోఽనునాసికఽను నాసికో వా
 ౮-౪-౪౫ ప్రత్యయేభాషాయాం నిత్యమ్

౮. “స్తోః శ్చున్తః చుః” ౮-౪-౪ “ష్ఠనాష్ఠః” ౮-౪-౪౧ యా సూత్రానుసార “త” వగాంతీల
 ఘ్యంజనాంపుడే “చ” వర్గాతీల వ్యంజన ఆలే తర “త” వర్గాచా “చ” వర్గ హోతో. ఆణి
 “ట” వర్గాతీల వ్యంజన ఆలే తర “ట” వర్గ హోతో. ఉదాహరణార్థ ౧. తత్-చ = తచ్చ;
 యత్- చంద్రమాసి = యచ్చంద్రమాసి ౨. యత్ - జ్ఞాత్వా = యజ్ఞాత్వా; యత్ - జ్ఞానమ్ =
 యజ్ఞానమ్ ౩. స్పృశన్ - జిఘ్రన్ = స్పృశజ్ఞిఘ్రన్

౯. పదాన్త “న” చ్యా పుడే “చ”, “ఛ” ఆలే తర “న” చ్యా స్థానీ అనుస్వార వ “శ” యేతాత.
 “ట”, “ఠ” ఆలే తర అనుస్వార ఆణి “ష” యేతాత ఆణి “త”, “థ” ఆలే తర అనుస్వార ఆణి
 “స” యేతాత. ఉదాహరణార్థ ౧. ఋషీన్ - చ = ఋషీశ్చ; ౨. తాన్ - తథా = తాన్తథా, ౩.

ప్రజ్ఞావాదాన్-చ | = ప్రజ్ఞావాదాంశ్చ, య. పుమాంశ్చరతి, య. ఋషీంశ్చ, య. ఉరగాంశ్చ, య. అగతానుంశ్చ, య. ప్రాణాంస్త్యక్ష్వాః, య. తాంస్తీతిక్షన్వ ఇత్యాది.

౧౦. “త” వర్గాపుడే “ల” ఆలా తర “త” వర్గాచా “ల” హోతో ఆణి “న”వ్యా పుడే “ల” ఆలా తర మాత్ర సానునాసిక “ల” హోతో. ఉదాహరణార్థం ౧. ఆబ్రహ్మభువనాత్ - లోకాః = ఆబ్రహ్మభువనాల్లోకాః; ౨. ఇమాన్ - లోకాన్ = ఇమాల్లోకాన్ ౩. శ్రద్ధావాన్ - లభతే = శ్రద్ధావాల్లభతే; ౪. శుమాన్ - లోకాన్ = శుమాల్లోకాన్.

౧౧. అనునాసికాంఖేరీజ కోణత్యాహి పదాన్త స్పర్శ - వ్యంజనాపుడే “శ” ఆలా తర త్యావ్యా వికల్పానే “ఛ” హోతో. ఉదాహరణార్థం ౧. తస్మాత్ - శాస్త్రమ్ = తస్మాచ్ఛాస్త్రమ్, ౨. యత్-శ్రేయః = యచ్ఛ్రేయః; ౩. వ్యాసప్రసాదాత్-శ్రుతవాన్ = వ్యాసప్రసాదాచ్ఛ్రుతవాన్, ౪. ఏతాత్ - శ్రుతమ్ = ఏతచ్ఛ్రుతమ్

౧౨. అనునాసికాంఖేరీజ కోణత్యాహి “స్పర్శ” - వ్యంజనాపుడే “హ” ఆలా తర త్యా “హ”వ్యా స్థానీ వికల్పానే మారీల వ్యంజనావ్యా వర్గాతీల చౌడే- చవధే వ్యంజన హోతో. ఉదాహరణార్థం ౧. ఏతత్ - హి = ఏతద్ధి, ౨. ధర్మాత్-హి = ధర్మాద్ధి

౧౩. విసర్గవ్యామాగే “అ” అనూన పుడే “అ” కింవా మృదువ్యంజన ఆలే తర “అ” ఆణి విసర్గ యా దోస్త్వీచా మిళున “ఓ” హోతో. ఉదాహరణార్థం ౧. మన్తః- అహమ్ - = మన్తోఽహమ్, ౨. స్త్రియః- వైశ్యాః = స్త్రియోవైశ్యాః

౧౪. విసర్గవ్యామాగే “అ” యేఊన పుడే “అ” ఖేరీజవా కోణత్యాహి “స్వర” ఆలా తర విసర్గాచా లోప హోతో ఆణి ఉర్వరిత రాహిలేల్యా స్వరాంచా సంధి హోత నాహి. ఉదాహరణార్థం ౧. అక్షరః- ఇతి = అక్షరఇతి, ౨. దుఃఖయోనయః - ఏవ = దుఃఖయోనయఏవ, ౩. యః- ఆస్తే = యాస్తే

౧౫. విసర్గవ్యామాగే “ఆ యేఊన పుడే కోణత్యాహి “స్వర” కింవా “మృదు” వ్యంజన ఆలే తర విసర్గాచా లోప హోతో ఆణి ఉర్వరిత రాహిలేల్యా స్వరాంచా సంధి హోత నాహి. ఉదాహరణార్థం ౧. సాత్త్వికాః - భావాః = సాత్త్వికాభావాః; ౨. ధార్తరాష్ట్రాః - రణే = ధార్తరాష్ట్రారణే

౧౬. విసర్గవ్యామాగే “అ, ఆ” ఖేరీజ కోణత్యాహి “స్వర” యేఊన పుడే “స్వర” ం కింవా మృదు వ్యంజన ఆలే తర విసర్గాచా “ర” హోతో. ఉదాహరణార్థం ౧. కేవలైః- ఇంద్రియైః- అపి = కేవలైర్నింద్రియైరపి, ౨. త్రిభిః - గుణమయః - భావః = త్రిభిర్గుణమయైర్భావైః

౧౭. విసర్గవ్యాపుడే “చ, ఛ” ఆలే తర విసర్గాచా “శ” హోతో, “ఛ్, ఛ” ఆలే తర “ష” హోతో ఆణి “త్, ఛ్” ఆలే తర “స్” హోతో. ఉదాహరణార్థం ౧. అకర్మః- చ = అకర్మణశ్చ, ౨.

ద్రౌపదేయాః- చ = ద్రౌపదేయాశ్చ.

3. కామ :-తైః-తైః = కామైస్సైః.

౧౮. “సః” ఆణి “ఏషః” యాంవ్యాపుథే “అ” ఖేరీజి కోణతాహీ “వర్ణ” ఆలా తర త్యాంచ్యా
విసర్గాచా లోప హోతో. ఉదాహరణార్థ ౧. సః- యాతి = సయాతి ౨. కామః ఏషః క్రోధః
ఏషః రజోగుణసముద్భవః = కామ ఏష క్రోధ ఏష రజోగుణసముద్భవః

Encoded and proofread by Manish Gavkar manishyg at gmail.com

——
Pronunciation Rules for Sanskrit Explained in Marathi
pdf was typeset on December 3, 2021

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

